



# Oikeustapauskokoelma

Asia T-61/13

**Research and Production Company "Melt Water" UAB  
vastaan  
sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)**

Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin NUEVA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artikla — Velvoitetta maksaa valitusmaksu määräajassa ei ole noudatettu — Epäselvyys yhdessä kieliversiossa — Yhtenäinen tulkinta — Ennalta arvaamattomat seikat tai ylivoimainen este — Anteeksiannettava erehdys — Tarkkaavaisuus- ja huolellisuusvelvollisuus

Tiivistelmä – Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 21.5.2014

*1. Yhteisön tavaramerkki — Muutoksenhakumenettely — Kanne unionin tuomioistuimissa — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta — Virastolle osoitettu määräys, jolla tämä velvoitetaan toimimaan tietyllä tavalla, ei kuulu unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaan*

*(Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 6 kohta)*

2. *Euroopan unionin oikeus — Tulkinta — Monikieliset säädöstekstit — Yhdenmukainen tulkinta — Kieliversioiden eroavuudet — Säädöksen systematiikka ja tarkoitus tulkintaperusteena*

3. *Yhteisön tavaramerkki — Muutoksenhakumenettely — Valituksen määräaika ja muoto — Valituksen tekeminen kirjallisesti kahden kuukauden määräajassa — Valitusmaksun maksaminen*

*(Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 60 artikla)*

4. *Yhteisön tavaramerkki — Menettelysäännökset — Määräajat — Preklusio — Poikkeukset — Tarkkaavaisuus- ja huolellisuusvelvollisuus*

*(Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 60 artikla; komission asetuksen N:o 2868/95 1 artikla ja 49 säännön 3 kohta)*

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 15 kohta)

2. Unionin oikeuden säännöksen kaikki kieliversiot ovat samalla tavoin todistusvoimaisia, ja niillä on periaatteessa sama arvo, joka ei voi vaihdella muun muassa sen mukaan, mikä on kyseessä olevaa kieltä puhuvan väestön määrä näissä jäsenvaltioissa. Jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena, eikä sille voida antaa tältä osin etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Tällainen lähestymistapa ei nimittäin vastaisi unionin oikeuden yhtenäisen tulkinnan vaatimusta.

Yhtäältä unionin oikeuden yhtenäisen tulkinnan tarve estää sen, että tiettyä tekstiä tarkasteltaisiin erillään, ja vaatii, että sitä on epäselvässä tilanteessa tulkittava ja sovellettava muilla virallisilla kielillä laadittujen kieliversioiden valossa. Toisaalta unionin oikeuden yhtenäisen tulkinnan tarpeesta seuraa, että jos tietyn säännöksen eri kieliversiot eroavat toisistaan, kyseistä säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa se on.

(ks. 20 ja 26-28 kohta)

3. Asetuksen N:o 207/2009 60 artiklaa on tulkittava yhtenäisesti siten, että valitusmaksu on maksettava, jotta valitus katsottaisiin tehdyksi, joten maksu liittyy valitusilmoituksen jättämiseen ja se on suoritettava kahden kuukauden kuluessa valituksen kohteena olevan päätöksen tiedoksiantamisesta valitusilmoituksen jättämisen tavoin. Neljän kuukauden määräaika, joka alkaa päätöksen tiedoksiantamisesta, koskee ainoastaan valituksen perusteet sisältävän kirjelmän jättämistä eikä valitusmaksun maksamista.

Tämä yhtenäinen tulkinta, joka perustuu kyseisen artiklan muilla unionin virallisilla kielillä laadittuihin versioihin ja sen systematiikkaan ja tavoitteeseen, on ainoa tulkinta, joka on oikeusvarmuuden periaatteen mukainen. Määräaikojen, erityisesti valituksen tekemiselle asetetun määräajan, noudattaminen liittyy näet oikeusjärjestyksen perusteisiin, ja kaikki muut tulkinnat kuin tämä yhtenäinen tulkinta olisivat omiaan heikentämään oikeusvarmuutta.

(ks. 31 ja 34 kohta)

4. Prosessuaalisia määräaikoja koskevien unionin säännösten soveltamisesta voidaan poiketa ainoastaan täysin poikkeuksellisissa olosuhteissa, koska näiden säännösten tiukka soveltaminen vastaa oikeusvarmuuden vaatimuksia sekä tarvetta välttää lainkäytössä kaikkea syrjintää ja mielivaltaista kohtelua. Riippumatta siitä, katsotaanko nämä olosuhteet ennalta arvaamattomaksi seikaksi, ylivoimaiseksi esteeksi tai anteeksiannettavaksi erehdykseksi, niihin sisältyy joka tapauksessa subjektiivinen elementti, joka liittyy vilpittömässä mielessä olevan yksityisen velvollisuuden osoittamiseen kaikkea sitä tarkkaavaisuutta ja huolellisuutta, jota edellytetään tavanomaisesti valistuneelta toimijalta asian käsittelyn vaiheiden seuraamiseksi ja asetettujen määräaikojen noudattamiseksi.

Jos kantaja ei ole ollut tarkkaavainen ja huolellinen, se ei voi tehokkaasti vedota ennalta arvaamattomaan seikkaan, ylivoimaiseen esteeseen tai anteeksiannettavaan erehdykseen oikeuttaakseen sen, ettei se ole maksanut valitusmaksua asetetussa määräajassa.

(ks. 38 ja 42 kohta)